

This Never Happened

Çift: Dean/Castiel

Konu: Dean hayalkırıklığına uğradığında meleği onu dinler, cevap verir.

Sessizlik.

Iowa'daki tozlu otel odalarından birinde aniden beliren adamın ilk fark ettiği şey.

Perdeleri yarı yarıya kapalı odada dışarıdan geçen birinin dikkat etmeyeceği kadar silik bir görüntüsü olan, krem rengi trençkotu ve koyu renk takımıyla cama yürüyen adam mavi gözleriyle tülün arkasından sokağa bakar, düşünür.

“Cas?”

Adı Castiel olan adam yavaşça bakışlarını odaklandığı sokaktan çekerek odaya döndürürken yatakta tek dirseği üzerinde dikleşmiş, tüm huysuzluğu ve yeşil gözleriyle ona bakan adama bakarken Dean kaşlarını kaldırır, sonrasında bir ‘hof’la geri düşerken konuşur

“Boynuna çingirak takacağım.”

Castiel hafifçe kaşlarını çatarak sebebi ve bağlamı anlamaya çalışırken Dean sağ kolunu kaldırarak ona boşvermesini işaret eder. Genç adam tavana bakmaya devam ederken Castiel de bir süre sonra oraya ilerler, konuşur

“Uyandırdığım için üzgünüm Dean, ancak bilmen gereken bazı gelişmeler var.”

Dean bu gelişmelerle pek alakadar görünmüyor, ağzını şapırdatırken Castiel bir süre sonra bunu devam etmesine onay olarak algılamış, ekler

“Kardeşlerim bana bugün başarılı olduğunuzu söyledi Dean.”

Yeşil gözler ona dönerken Castiel bir an anilikle şaşırır, Dean sorar

“Sen neredeydin?”

Mavi gözlü melek kirpiklerini kırıştırır, ona bakarken Dean’in kollarının gerginleşmesinden onun kalkmak üzere olduğunu anlar, gerçekten de Dean yavaşça doğrulurken ona bakarak devam eder

“Ben orada neredeyse bacağımı kopartacak bir hayvanla uğraşıyorken sen neredeydin? Omzuma tüneyen meleklik görevi başkasına mı verildi Cas? Eğer öyleyse istifasını versin, bacağım kopuyordu!”

Castiel sözü alarak onu cevaplamak isterken Dean insanlara özgü acelesiyle konuşur

“Uyuyorum, adam tepemde dikiliyor, ölüyorum başka yerde geziyor! O an o mühürden daha önemli ne vardı-“

“Tanrı’nın işi her zaman daha önemlidir Dean-“

“Bense burada senin tanrının işini yaptığımı sanıyordum-“

“O senin de Tanrı-“

“Evet, başıma bir melek vermeyi çok gören tanrı.”

Dean üzerindeki koyu yeşil örtüyü iterek kalkar, ağırlığı bir bacağında, diğerini sürükleyerek masaya giderken Castiel onun bir kutunun kapağını açmasını izliyor, tekrar dener

“Dean, canın yandığı için üzgünüm-“ Dean bunun üzerine ona dönerken fısıldar
“Canım yanmıyor seni piç kurusu-“
“Bacağına basamıyorsun.”

Dean bir an akıllı bir cevap arar gibi durur, sonra kızgınlıkla fısıldar

“Devamlı nerede olacağına karar verememenden bıktım Cas! Ben uyurken gelmen seni adam gibi bir melek yapmıyor-“
“Adam gibi bir melek?”

Dean onun kafasının karıştığını anlamış, iç çekerken Castiel sesi bir ton sertleşerek cevaplar

“Benim görevim sadece babama karşıdır Dean, senin beklentilerini karşılamam gerekiyor.”

Dean hızla ona bakarken Castiel de mavi gözleri bir an büyüyerek, sanki buna kendisi de şaşırarak ona bakar, Dean onun ne hissettiğini bilmese de konuşur

“O zaman konuşacak bir şey de kalmıyor, çünkü benim de ne senin ne de senin tanrının beklentilerini karşılamam gerekiyor. İyi geceler *Castiel*.”

Ve Dean onu geçer, yatağa giderken Castiel onun yavaş yürüyüşünü dinler, dudaklarını ıslatarak uygun bir cümle ararken hiçbir şey bu asi insanı bastırarak bir şey olmaz, melek fısıldar

“Dean-“
“İyi geceler.”

Castiel nefesini bırakır, örtünün sesini dinlerken bir an sonra yok olur, arkasında bir çift kanadın sesini bırakır...

“Hey, Dean-“ Dean küfrederek gitmesini söylerken kardeşi aldırılmaz, örtüleri çekerek bacağını açmasını söylerken Dean gözlerini deviriyor, yorganı suratına kapatarak bacağını çevirir ve açar, Sam konuşur
“İyi duruyor, dedim, abarttın.. Bebek gibisin, kalk.”

Dean onun eşyaları toplamasını dinlerken kaşlarını çatarak yastığı çeker ve bacağını indirip kaldırır, yetmeyince dönerek kalkar, yavaşça yatağa bastırıp ayağa da kalkarken hiçbir şey olmaz, yeşil gözlü avcı hırıldayarak gökyüzüne bir bakış atar...

Sam müziğe başını sallıyor, sözleri mırıldanıyorken Dean hafifçe sırıtır, bu gerçeği onun suratına vurmadan Impala'yı sürmeye devam ederken-

“Dean.”

Dean bir an diğer şeride kırıp tekrar yola dönerken Sam de nefeslerini düzenliyordur, Dean sanki hiçbir şey olmamış gibi konuşur

“Ne var Castiel?”

Sam kaşlarını çatarak ona bir bakış atar ama bir şey söylemezken Castiel cevaplar

“Biraz daha hızlı gitmeniz gerekiyor, bu akşam olmanız gereken bir yer var-“
“Öyle mi? Kime göre?”

Sam daha da kaşlarını çatarken Castiel bile susmuştur, Dean bir süre sonra arabayı otobandan çıkartır ve araziye sürer, Sam susarken Castiel bunun anlamını biliyor gibi değildir, Dean arabayı durdurup konuşur

“Sammy.”

Sam başını sallar, kapıyı açıp çıkar ve yolun devamını yürümeye, uygun zamanda da tekrar alınmak için uzaklaşmaya başlarken Castiel böyle bir gereksizliğin nedenini anlamaya çalışır, o sırada Dean dönerek ona bakar, mavi gözlü melek önünde de duran adama bakar...

“Dean, acele etmeniz gerekiyor-“
“Neden? Gerekirse sen bizi abra kadabranla oraya götüremez misin?”

Castiel bundan hoşnut gözükmezken Dean iç çeker, konuşur

“Bak Cas, sorunun nedir bilmiyorum ama bu bir sıcak bir soğuktan sıkıldım, anladın mı?”

Castiel ona bakmaya devam ederken Dean iç çekerek gözlerini kapatır, başını öne eğerken Castiel sorar

“Gürültüyü kapatamaz mısınız?”

Dean başını kaldırarak ona bakar, Castiel mırıldanır

“Seni duyamıyorum-“
“Konuşmuyorum-“
“Ruhunu.”

Dean ona bakarken bir şey diyemez, sonra mırıldanır

“Evet adamlar iyi müzik yapıyor ama-“
“Metafor kullandım Dean, senin hep yaptığın gibi.”

Dean kaşlarını çatarak metaforu arar ama bulamazken konuşur

“Çalışmamız gerekiyor, bu insan zekasının üzerinde, kesin-“ genç adam bir anda ona uzanan elle susarken Castiel yavaşça onun alnını parmağıyla çizer.

Dean bir an bayılmayı ya da cehennemin bir köşesine uyanmayı beklerken bir şey olmaz, Castiel o aptal mavi gözleriyle ona evren harikası gibi bakmaya devam ederken fısıldar

“Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm-“ Dean kaşlarını çatarak cevap verecekken Castiel devam eder

“Sen beni beklerken gelmek için her şeyi yaptığımı bilmelisin Dean. İradem bende olsa, senin için yapmayacağım bir şey yok.”

Dean ona bakarken bu adamın bu açıklığı onu yine ürpertir, alnındaki parmak da yavaşça iner, tekrar meleğin kucağına dönerken Dean hafifçe genzini temizler, ‘peki’ diyerek önüne dönerken vitesi çeker, sonra bir parmak uzatarak konuşur

“Bunlar olmadı, tamam mı?”

“Neler olmadı?”

Dean hafifçe gülerek farkında olmadan doğru cevabı veren ama aslında kafası karışmış meleğine bir bakış atar, sonra yollara düşmüş kardeşini almak için otobana geri dönerken Castiel bir an sonra yok olur, Dean gözlerini devirir, arabayı durdururken Sam içeri girer..

THE END

Denemeydi, yapabileceğim galiba :X

13.06.09

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:

<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy